

**Brev från Selma Lagerlöf till
Valborg Olander: 1915-1920 : Ep. L
45 - 61**

Lagerlöf, Selma,

HS Ep. L 45

Marstrand 11.9.1917.

Min kära, älskade!

Jag sitter här färdig att för-
ärla min tid med att svara
på ett par utländska brev, så
jag tänker på, att det är bättre
omvända stunderna till att skri-
va till dig. Du får svara på de
utländska i stället. Den italienske
professorn skall naturligtvis
bara ha ett artigt nej med tack
för hans charmanta brev. Du

schweiziska översättarinnan tycker jag skriver på dålig franska, att jag icke vågar anfärta henne någon översättning, utom ber dig vara henne att översättningsrättet för Portugalien redan är bortgiven. Österrikiskan är bra besvärlig. Nu får du lov säga henne, att jag gärna befordrar hennes brev.

Ja, jag fick ditt brev kort och gott och blev verkligen så ledsen. Augusta är en utmärkt människas, trots allt, och jag hoppas att du måtte vinna henne åter till livet. Hälsa henne från mig, att jag skulle bli

så ledsen att icke mer möta henne i ditt hem och att jag hoppas att ännu många år få äta hennes goda mat. Det är något hos henne, som är att värdera och som man tycker om.

Vi ha nu haft det så oroligt i politiskt avseende efter den argentinska konflikten, som du väl kan förstå. Min reskommité tar saken så sam att vi nu har förlorat allt anseende i världen, hon tror och kräver krig och på att vi måste göra Englands kommando byta om regering, det blir så

svårt, att jag blir alldeles
förstenad och känner ingenting
för egen räkning. Det förefaller
nu mig, som skulle så stora
icke svårigheter vara att vän-
ta både i Ryssland, Frankrike
och Italien, att denna lilla
affär snart blir avslutad.

Jag har nu genomgått vär-
sta tröttheten här och känner
mig som människa igen.

Vi har vackert väder, och luf-
ten är god, så att jag stan-
nar här ännu en vecka
om detta varar fastän bad-
huset stänges på Fredag. Det

[11.9.1917.]

är bra synd, ty nu känner
jag mig märkbart bättre.
i mitt släliga ben, men det
hade det behövt många fler
bad. Det är icke ells nå bra
bad eller så artonad behandling
som i Strömstedt, men det
tar ändå mer på min reu-
matism.

Här tumvar nu av med
folk, så att snart gå vi
ursamma på kajen. Det
sägs, att Chöler och kyrkoher-
den ska komma idag,
och Henrik och Ellen

nästa måndag. Det blir
bra trist för dem. Ty allt,
samt gjorde livet här lustigt,
är nu slut och det blir
nästan tåligt att bara
räka folk från Östra Em-
tervik.

Selander har tagit Stor
Vinterballader, från de an-
dra har jag intet hört.

Grundtvig håller på att
översätta.

Sjåström telegraferade
en dag och bad mig resa
in till Göteborg, så skulle

han fara ner från Stock-
holm med filmen och visa
mig den. Om det hade
 varit i denna vecka, skulle
 jag ha gjort det, men i
 förra veckan var det
 omöjligt för mig. Jag
 hade nämligen gått, att
 jag inte vågade mig in till
 Göteborg, där det varken
 finns bil eller drogka.

Den tycks ha en sådan
 där period av stur, samt
 jag brukar dricka med.
 Det kan sig naturligtvis

därav att du reste från
Mårbacka i sällskap med
en jettolare. Det var då
det började.

Jag hoppades kunna tala
om något roligare, men
det finns ju bara bedrövel-
se i världen.

Skall bli mig vara
huru vi kunna till-
samman

Din Selma.

Gill du läsa barnbrevven.
Det har jag icke blivit.